

Podczas tegorocznych kieleckich targów Autostrada-Polska odbył się 3-dniowy Salon Kruszyw, czyli spotkania specjalistów zarówno z branży kruszywowej, jak i gospodarki odpadami i recyklingu. W ramach tego wydarzenia 9 maja debatowano nt. zagospodarowania trudno zbywalnych drobnych frakcji kruszyw.

Mgr Leszek Majewski, mgr inż. Jarosław Stankiewicz, prof. dr hab. inż. Wiesław Kozioł

Organizatorzy Salonu – Targi Kielce oraz Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego – do uczestnictwa w organizacji tegorocznej edycji zaprosili Kluczowy Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu. W pierwszym dniu spotkania dyskusje i wystąpienia dotyczyły tematu asfaltowego destruktu w budownictwie drogowym. Głos zabrali m.in. prof. dr hab. inż. Marek Iwański z Politechniki Świętokrzyskiej oraz Dariusz Wróbel, zastępca dyrektora ds. utrzymania sieci drogowej Świętokrzyskiego ZDW w Kielcach, którzy przedstawili doświadczenia w wdrażaniu technologii recyklingu głębokiego na zimno. Jednak to w drugim dniu spotkania dyskusje odbywały się w najszerszym gronie i z naj-

liczniejszym audytorium, a dotyczyły zagospodarowania trudno zbywalnych drobnych frakcji kruszyw. W obszarze kruszyw naturalnych problem ze zbyciem frakcji drobnych występuje właściwie od zawsze. Dyskusję na ten temat poprzedziły prezentacje wprowadzające. Wystąpienie pt „Produkty trudno zbywalne w przemyśle kruszyw: ilość, jakość, występowanie” zostało zaprezentowane przez mgr inż. Aleksandra Kabzińskiego, prezesa Polskiego Związku Producentów Kruszyw, oraz prof. dr hab. inż. Wiesława Kozioła z IMBiGS. Z kolei mgr Leszek Majewski z IMBiGS przedstawił „Możliwe kierunki zagospodarowania frakcji kruszyw drobnych”, a mgr inż. Jarosław Stankiewicz – również przedstawiciel

Prof. Stefan Góralczyk, mgr inż. Aleksander Kabziński

Instytutu – opowiedział o technologiach wykorzystania kruszyw drobnych. Po części wykładowej goście wydarzenia zostali zaproszeni do debaty, która koncentrowała się na przyczynach powstawania kruszyw trudno zbywalnych oraz możliwości ich zagospodarowania. Prelegenci doszli do wniosku, że podstawowymi przyczynami zwiększającej się ilości kruszyw trudno zbywalnych jest coraz większy udział w surowcu frakcji drobnych, czyli tzw. punkt piaskowy. Jest to sytuacja bardzo niekorzystna, biorąc pod uwagę wymagania odbiorców produkujących beton i sporadyczne stosowanie nowych technologii, np. betonów drobnokruszywowych, których parametry jakościowe są wystarczające do ich stosowania w budownictwie. W drugiej części debaty mgr Leszek Majewski oraz mgr inż. Jarosław Stankiewicz przedstawili możliwe kierunki zagospodarowania frakcji drobnych, jak również szereg konkretnych technologii wykorzystujących frakcje trudno zbywalne: od produkcji kruszyw na bazie odpadów, technologię betonów drobnokruszywowych i piaskowych, zapraw tynkarskich o podwyższonych technologiach termoizolacyjnych, po zastosowanie ich w ceramice, chemii przemysłowej itp. W podsumowaniu debaty podkreślono, że czynnikami, które mogą wpłynąć na poprawę całej sytuacji, powinny być: polityka rządu, edukacja techniczna, która przekonuje, że produkty na bazie surowców wtórnych są porównywalne jakościowo z obecnie stosowanymi wyrobami, a także świadoma odpowiedzialność producentów i odbiorców za środowisko naturalne. Debata była ciekawym i ważnym spotkaniem przedstawicieli ośrodków naukowych, producentów i odbiorców kruszyw. Była też pierwszym wydarzeniem poruszającym na taką skalę problem trudno zbywalnych frakcji kruszyw. □